

МАТЕРІАЛИ XII МІЖНАРОДНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ «Птахівництво 2016»

13-15 вересня 2016

Місце проведення:
Курортний комплекс
«Ріксос-Прикарпаття»

Організатори:

Міністерство аграрної політики
та продовольства України

Асоціація «Союз
птахівників України»

Генеральні спонсори

Інформаційні партнери

АГРАРНИЙ
ТРАКТЕР

ПТАХІВНИЦТВО

ТЕХНОЛОГІИ

УДК:636.52/58.082

РОСТЕР – НОВИЙ ПРОДУКТ НА ТЕРЕНАХ ВІТЧИЗНЯНОГО ПТАХІВНИЦТВА

Катеринич О.О, доктор с-г наук (*katerinich@ukr.net*);

Панькова С. М., Руда С.В., кандидати с-г наук

(*svet_my@ukr.net*; *sveta.ruda@gmail.com*)

Державна дослідна станція птахівництва НААН,

Бірки, Україна

Іонов І.А., доктор с-г наук (*ionov.i.a@mail.ru*)

Харківський національний педагогічний університет

ім. Г.С. Сковороди

Roaster (ростер) - має аналогічні з бройлерами характеристики, за винятком ваги патраної тушки.

Маса ростера складає 2,16 - 3,4 кг. Ростери піддаються обробці у віці 8 - 12 тижнів і, зазвичай, надходять у продаж цілими тушками (М.Е. Ensminger, 1992).

Введення. Сучасне виробництво продукції птахівництва характеризується високим рівнем інтенсифікації, глобалізації та використанням птиці, добре пристосованої до інтенсивних умов ведення господарства з високим виходом кінцевої продукції та низьким споживанням кормів. За даними Державного комітету статистики України, зараз в крупних сільськогосподарських підприємствах для виробництва продукції птахівництва використовують декілька найбільш продуктивних промислових кросів, які забезпечують понад 70 % валового виробництва м'яса та близько 60 % яєць.

Присадибні господарства населення вносять суттєвий вклад в забезпечення продовольчої безпеки, скорочення масштабів зuboжіння і забезпечення екологічно раціонального використання природних ресурсів. Крім того, вони являють собою важливий компонент сільського господарства в країнах, що розвиваються, внесок, який виходить за рамки безпосереднього виробництва продуктів харчування, це також джерело зайнятості і отримання доходів для дрібних фермерів.

В Україні фермерські та присадибні господарства населення представляють 45 % загального поголів'я птиці всіх видів. Цей сегмент ринку успішно розвивається завдяки посиленню використання технологій альтернативного утримання птиці для отримання екологічно чистої, органічної продукції. Але слід визнати, що високі показники продуктивності і збереженості промислової птиці, виведеної спеціально для експлуатації в умовах інтенсивного птахівництва (регульований мікроклімат, збалансована годівля та цілеспрямований ветеринарний захист), в значній мірі втрачаються при її вирощуванні та утриманні в приватних господарствах селян. Тому для присадибного використання більш придатна птиця вітчизняної селекції, яка хоч і менш продуктивна, але добре адаптована до місцевих умов і є носієм комплексу цінних особливостей, таких як стійкість до ряду хвороб та несприятливих умов навколишнього середовища, висока якість яєць та м'яса і цінується в соціально-культурному житті місцевих громад. На жаль, вітчизняні породи сільськогосподарської птиці знаходяться під загрозою зникнення, що може призвести до втрати цінного генопулу та звуження генетичного різноманіття. Тому

збереження вітчизняного селекційного матеріалу та використання його при створенні нових селекційно значимих форм набуває особливого значення.

У зв'язку із наповненням ринку продукцією, яку отримують при вирощуванні курчат-бройлерів, в Україні зростає потреба споживачів на птицю з комбінованою продуктивністю, від якої можна одержувати і м'ясо ростерів (при відгодівлі півників на м'ясо) і яйця високої якості. Оптимальним для задоволення потреб власників присадибних та фермерських господарств за несучістю, живою масою та зовнішнім виглядом є кури Геркулес, м'ясо-яєчного напрямку продуктивності.

Метою роботи є оцінка економічної ефективності відгодівлі ростерів з використанням курей вітчизняної селекції.

Матеріали та методи. При відгодівлі використано півників заводської лінії Г2 породи Плімутрок білий м'ясо-яєчного напрямку продуктивності, які не залучені до вирощування ремонтного молодняку. Дослідження проведено, на експериментальній фермі "Збереження державного генофонду птиці" Державної дослідної станції птахівництва НААН. Півників - ростерів вирощували на підлозі, щільність посадки 5-5,5 гол./м², годівля вволю повнораціонним комбікормом для ремонтного молодняку (ОЕ – 290 ккал/100 г, СП – 20 %). Термін відгодівлі становив 12 тижнів. Протягом досліду враховували витрати кормів, в кінці відгодівлі птицю оцінили за живою масою.

Результати та обговорення. В таблиці наведено показники економічної ефективності відгодівлі півників-ростерів. Середня жива маса птиці в кінці досліду (12 тижнів життя) становила 3,3 кг.

Витрати комбікорму за весь період відгодівлі на 1 голову склали 10,5 кг, в тому числі за періодами: 1-3 тижні – 0,7 кг; 4-5 тижні – 1,1 кг; 6-12 тижнів – 8,7 кг. При відповідній ціні на комбікорми загальні витрати на відгодівлю 1 голови становило 92,88 грн.

З урахуванням структури собівартості витрат на виробництво цієї продукції, де частка кормів становить біля 70 %, вирощування 1 голови ростерів знаходиться на рівні 132,69 грн.

Таким чином собівартість 1 кг м'яса в живій масі дорівнює 44,23 грн. Разом із цим, з урахуванням особливостей щодо виду продукції, собівартість 1 кг м'яса напівпатраної тишки становить 52,03 грн.

Зараз ринкова ціна ростера варіює у регіонах від 80 грн. за кг. Таким чином прибуткова частина становить від 27,97 грн за кг готового продукту.

Таблиця. Економічна ефективність відгодівлі півників-ростерів

Показники	Значення
Збереженість, %	97-98
Середня жива маса ростерів у 12-тижневому віці, г	3300,00
Витрати комбікорму, кг.	
1-3 тижні	700,00
4-5 тижнів	1100,00
6-12 тижнів	8700,00
Ціна 1 кг комбікорму, грн.:	
1-3 тижні	10,40
4-5 тижнів	9,80
6-12 тижнів	8,60
Витрати на годівлю 1 гол., грн.	92,88
Всього витрати на 1 гол. (70 % - корми), грн.	132,69
Собівартість 1 кг м'яса в живій вазі, грн.	44,23

Собівартість 1 кг м'яса напівпатранної тушки, грн.	52,03
Середня реалізаційна ціна 1 кг м'яса, грн.	80,00
Прибуток, грн.	27,97
Рентабельність, %	53,75

В такому випадку, рентабельність виробництва м'яса, нового виду продукції для нашого ринку, становить біля 53,75 %, що є привабливим для залучення інвестицій в середній та дрібнотоварний сегмент виробництва продукції птахівництва.

Висновки. Дослідженнями доведено ефективність відгодівлі півників-ростерів, отриманих від курей заводської лінії Г2 породи Плімутрок білий м'ясо-яєчного напрямку. Рентабельність виробництва м'яса ростерів знаходиться на рівні 53,75 %.

АНТИБІОТИКИ В ЗЕРНІ

Котик А.М., Труфанова В.О., Труфанов О.В.
Державна дослідна станція птахівництва НААН

Однією з найважливіших проблем виробництва зерна є його безпечність. Критеріями якості і безпечності для здоров'я тварин зерна та зернобобових в Україні прийняті: фізико-хімічні показники; відсутність або допустимий рівень пестицидів, токсичних елементів, токсичності, кислотності, радіонуклідів, зараженості шкідниками та смітної домішки. Нормальне здорове зерно має характерне забарвлення, блиск, запах і смак (визначають органолептично і згідно з ГОСТ 10967-90).

В кормовиробництві і тваринництві часто мова йде про зерно дефектне (пошкоджене, зіпсоване, недоброякісне). Згідно з «Методичними вказівками по санітарно-мікологічній оцінці та поліпшенню якості кормів (затвердженими Державним департаментом ветеринарної медицини МінАПК України, № 15-14/73 від 06.03.1998 р.)» при надходженні на дослідження дефектного зерна чи зерна після самозігрівання в ньому визначають ступінь пошкодженості. Розрізняють чотири ступені дефектності зерна: перший – «зерно має солодовий запах»; другий – «зерно з плісняво-затхлим запахом; зовнішнє покриття без блиску, потемніле; ендосперм та зародок при ураженні їх мікроорганізмами можуть бути темного кольору»; третій – «з плісенево-гнильним запахом; колір зовнішнього покриття темний; ендосперм кремовий; відмічається ураження зародка»; четвертий – «зерно має гнильний запах, ендосперм коричневого кольору». «Зернофураж першого та другого ступенів дефектності підлягає подальшому санітарно-мікологічному дослідженню з метою визначення його придатності для згодовування тваринам. Зернофураж третього та четвертого ступенів дефектності вважається недоброякісним і непридатним для використання». До зіпсованого відносять фузаріозне зерно – зерно, уражене грибами роду фузаріум: білувате, крейдяне із повною втратою блиску, іноді з плямами оранжево-рожевого кольору, зморщене, нежиттєздатне (ДСТУ 3768-2010 НАЦІОНАЛЬНИЙ СТАНДАРТ УКРАЇНИ). В окрему категорію виділяють знебарвлене і рожевозабарвлене нефузаріозне зерно жита, ячменю, пшениці, уражене деякими видами грибів чи бактеріями *Erwinia rhapontici*.